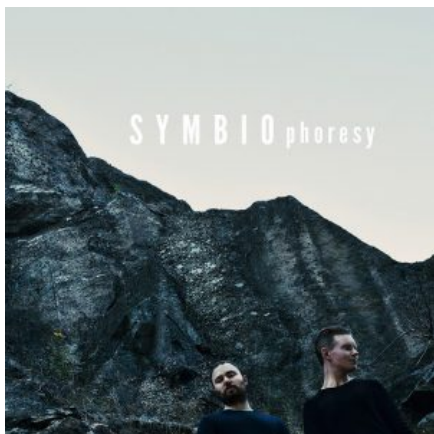

Symbio - Phoresy

(Gammalthea, SEWJN36) 2016 – 47:38

Zelden een debuutalbum beluisterd waarin zowel in de groepsnaam, als in de titel, de essentie van het afgeleverd product zo scherp omschreven wordt. Johannes Geworkian Hellman (draailier) en LarsEmil Öjeberget (accordeon) vormen sinds 2011 zondermeer een symbiotisch duo dat hun instrumentaal haast volledig in elkaar weet te verstrengelen, wat de stevigheid van hun instrumentaal weefsel enkel ten goede komt en weer eens bewijst dat een geheel vaak meer is dan de som van de delen. Johannes ent zijn visie op zijn instrument duidelijk op die van Matthias Loibner en op de Franse school van Valentin Clastrier. Helemaal niet toevallig dus dat de twee nummers die niet van hun eigen hand zijn, uit het repertoire van Gilles Chabenat komen. Met het eerste, de opener 'Noir Animal' schieten ze meteen raak, niet in het minst door tijdens de intro een stevige Clastriaanse groove op te bouwen, waarbij ook Lars Emil zich niets ontziet. Hij komt regelmatig ook ritmisch heel expressief voor de dag, zoals in hun wervelende versie van 'Le Fil' (eveneens van Chabenat). De rest van deze cd is opgebouwd met eigen 'Symbio'-composities, waarbij melodie en arrangement consequent aan de twee-eenheid toegeschreven wordt. Met nummers als 'Arctic Surfing', meeglijdend over, soms rustige dan weer behoorlijk woelige noordelijke golven, of het dromerige 'MobyDick', tonen ze zich meesters in het verbreden van hun instrumentaal dynamisch bereik. Hierbij wisselen ze voortdurend en haast ongemerkt in het opnemen van melodie dan wel de ondersteunende begeleidingsrol, in de leidende dan wel volgende positie in de dans. Luister maar naar hun gekeutel in 'Cirou'. Die energiebesparende samenwerking komt nog sterker tot uiting

wanneer we ons op de carrousel van het titelnummer 'Phoresy' laten meevoeren. Dit begrip staat voor het verschijnsel waarbij verschillende organismen elkaar een 'vrije' rit gunnen, waardoor ze beiden op nieuwe plaatsen komen, die ze alleen nooit zouden bereikt hebben. De enigmatische titels die ze kleven op hun creaties bevestigen enkel de magische kracht die elk van hun neo-traditionele toonzettingen uitstralen.

Bart Vanoutrive

Datum: September 12, 2017

sabam
for culture